

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

בית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

גיליון מס' 264 | כב' ניסן התשפ"ב

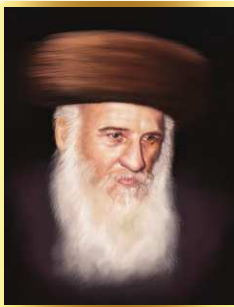
אחרי מות

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה תל אביב ירושלים באר שבע
19:54	18:45	
19:54	18:55	
19:52	18:38	
19:52	18:54	

הגיליון הוקדש לעילוי נשמת
יצחק בן ויקטוריה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

ידי"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעש"ט שם טוב

דממה אינה שתיקה!

הכיר בעצמו שהוא מציאות דומם, ומהשתיקה הזאת זכה לקבל שכר שנתיחה לו פרשה בתורה - "וְיִשְׁכַּר אֶל תְּשֻׁבָתוֹ" (ויקרא י ט).

אכן מצינו בתהלים (לו) "דוֹם לֹהַ וְהַתְּחַלְלֵל לוֹ", ודרשו חז"ל בגיטין (ז. ד) דוֹם לֹהַ וְהוּא יִפְלֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, אם אדם ישתוק מול האויבים שקמים עליו, ה' כבר יטפל בהם. אבל בדוקא "דוֹם לֹהַ" - דהיינו שהשתיקה צריכה להיות לה', להכיר שאין לי עסק איתם אלא ה' קורא לי דרכם, ובנוסף לכך: לא לייחס את השתיקה לעצמי, אלא להיות בבחינת דומם, ואז והוא יפילם לך חללים חללים. וכן מצינו בתהלים (סה) "לֶךָ דְמָהָה תְהַלֵּה" התהילה לה' זה על ידי שהאדם יגיע לבחינת דומיה, שתיקה. אבל כיור שהדומיה אינה שלו ומכחו אלא לך - דומיה. הדומיה שלי, היא של ה', שהוא המזכה אותי לשתוק.

לפי זה אפשר להסביר את דברי הגמרא בחולין (פט.). על הפסוק בתהלים (נח) "הַאֲמַנְם אֲלֵם צִדִּיק תִּדְבָּרוּן" מה אומנותו של אדם בעולם הזה - ישים עצמו כאילם. "הַאֲמַנְם" - אומנות, "אֲלֵם" - כאילם. מה האומנות הגדולה שבשתיקה? לא סתם לשתוק! אלא להפנים שזה ששתקתי, בא לי כי משמים מנעו אותי ולא מצידו. כך האדם לא יתגאה מהשתיקה שלו אלא יזקוף אותה אל ה'. זו היא אכן אומנות ומקצועיות שדורשת הרבה שנים של עבודה ותרגול להגיע לכזאת רמה של שתיקה בחיים.

שבת שלום ומבורך.

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אֶחָיו" (ויקרא טז ב) מובא במדרש: כיון שנשרפו בניו של אהרן, היה יושב ומתנחם לומר: מה חטא ארע לבני שכך נעשה להם. מיד נגלה רבונו של עולם למשה ואמר לו: 'לך לנחמו!' מנין? שכן כתוב: "אַחֲרֵי מוֹת שִׁנֵּי בְנֵי אֶהֱרֹן". ומה אמר לו הקב"ה למשה? "דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אֶחָיו וגו'". ואין דיבור אלא ניחומים כמו שנאמר "דַּבְּרוּ עַל לֵב וְרוּשְׁלָם" (ישעיהו מ ב). [תנחומא ישן, אחרי א']

והנה בפרשת שמיני כשהתורה מספרת לנו על מיתתם של נדב ואביהוא, כתוב שם "וַיֵּדַם אֶהֱרֹן" (ויקרא י ג) ומבאר התרגום "ושתיק אהרן", וצריך ביאור: הרי בפרשת בשלח על הפסוק "ה' יִלְחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְחַרְשׁוּן" (שמות יד ד) תרגם אונקלוס "ואתון תשתקון". לפי זה היתה צריכה התורה לומר כאן 'והחריש' אהרן, לא 'וידום'?

אולם לפי דברי המדרש תנחומא, זה נפלא. המדרש מגלה לנו שאהרן בתוך ליבו אכן התרעם ולא קיבל זאת באהבה. והקב"ה שלח את משה רבנו שינחמו ורק לאחר שמשה רבנו ניחמו נאמר "וַיֵּדַם אֶהֱרֹן", שאהרן קיבל גזירת שמים באהבה ובהכנעה שאכן רק זה רצון ה'. אבל היתה כאן נקודה נוספת, שאהרן גם קלט את האמת שלו: שאני מצד עצמי מתרעם ולא מקבל את רצון ה' בהכנעה ובאהבה, ומה שעכשיו אני בשתיקה זה לא בגלל שאני 'צדיק יסוד עולם...' זה בגלל שבורא עולם נתן לי את השתיקה וההכנעה הזו.

לכן התורה קוראת לשתיקה של אהרן "וַיֵּדַם אֶהֱרֹן", אהרן לא ייחס את השתיקה הזאת אליו אלא אל ה'. הוא

יש לי שאלה

המחשבות עפות לי בזמן התפילה

הן מציקות לו! ואת נקודות הכאב העכשוויות הוא מציף לפני התפילה במחשבה, כעת הוא ניגש לתפילה. כשהוא אומר "ברוך אתה... פוקח עיוורים" הוא חושב "ה', תפקח לי את העניים, שאני אדע איך לחנך את הבן שלי" כשהוא מגיע ל"אתה חונן לאדם דעת" - הוא מבקש, תפקח לי את העניים, תן לי את השכל, את ההבנה, איך לגשת לשלום בית שלי. כל התפילה מתורגמת סביב שלושת הנקודות שהוא מיקד לעצמו בתחילת התפילה. הוא מגיע ל"רפאנו", הוא מבקש על החבר שלו שחולה בקורונה. הוא מגיע ל"ברכנו" הוא מבקש על הפרנסה, כי כשיהיה לי שפע של פרנסה, יהיה לי יותר שלום בית, אני אוכל לקנות הפתעות לאשתי והיא תרגע, וכן על זה הדרך. שה' יזכה אותנו, להיות באמת מחוברים לתפילה, מחוברים לקדוש ברוך הוא, אמן.

שהוא הולך. "אני אגיד להם כך וכך", "אביא להם ראיות", "אביא להם מסמכים", "אפנה אליהם בצורה יפה". הוא מתכנן מראש נקודות שהוא רוצה לומר. זה כשניגשים לפקידה בעירייה, קל וחומר כשניגשים לפני המלך, מלך מלכי המלכים, צריך לבוא עם הכנה. מהי ההכנה? מהן הנקודות שאני רוצה בתפילה הזאת לבקש מה'. אתן דוגמאות: נקודה ראשונה - אם הוא נמצא בתקופת הקורונה ויש לו איזה קרוב משפחה או חבר חולה, וזה מאוד מאוד כואב לו, הוא מכין את עצמו "מאוד כואב לי על החבר הזה, אוכיר אותו בתפילה שה' יתן לו בריאות". נקודה שנייה - על הבן שלו, שעושה בעיות, הוא רוצה להתפלל עליו שיתחנך, שיהיה בחור יותר טוב, יותר רציני. נקודה שלישית - לאחרונה יש לו גם בעיות בשלום בית... לא סתם שלוש נקודות שהוא החליט עכשיו להוציא מאיזה חור, הוא מוציא מעצמו שלוש נקודות שכל כך כואבות לו!

לכבוד הרב שליט"א כיצד אפשר לזכות להיות מרוכז בתפילה, ושלא תברח לי המחשבה לכל רוחות השמיים?

תשובת הרב:

תפילה, זה נושא לא פשוט בכלל, שלוש פעמים ביום חוזרים על אותו נוסח תפילה. זו פעולה, שאנחנו כבר רגילים לה, לכן קשה לנו להתרכז בתפילה. אבל, אפשר להתרכז בתפילה, על ידי שאתה מכין את עצמך לפני התפילה, "הִכּוֹן לְקִרְאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל" (עמוס ד' ב'). 'הכנה' פירושה, לעצור כמה דקות, אפי' דקה! כמה שאתה יכול, כמו שכתוב במשנה: "חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכוונו את ליבם למקום" (ברכות ה' א') למשל, אדם הולך לעירייה, כדי לסדר לעצמו הנחה בארנונה. הוא לא מגיע 'שלום, באתי!' 'מה רצית?' אלא הוא מסדר בראשו את הטענות, לפני

שהעולם כולו מבולבל אתה חייב לך קו ברור!

קו דרך הבעש"ט 03-30-90-900 | מארה"ב חייגו 646-585-2987

רגשן? הרווחת!

הרבה פעמים אנו מהרהרים לעצמנו - לו הייתי יכול לייצר לעצמי שמחה או ביטחון עצמי המצב שלי היה אחרת... היו כאלה שניסו לעשות זאת, ואולי אף רצו ללמד אותנו את הדרך לכך, זה לא נגמר טוב... אז מה כן?

פרשת השבוע מדברת בעניין שני בני אהרן שנפטרו ביום הכי שמו של עם ישראל - "יום חנוכת המזבח":

"וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיִּמָּתוּ" (ויקרא טז א'). מפשט הפסוק משמע שהחטא היה על עצם זה שהם 'קרבנו לפני ה'". אבל בחומש במדבר התורה מפרטת לנו - "בְּהִקְרִיבָם אִשׁ זָרָה לִפְנֵי ה'" (במדבר ג' ד') כלומר שבעטייה של 'אש זרה' הם נענשו.

חז"ל (מדרש רבה ויקרא כ' ט') מביאים כמה וכמה טעמים לפטירתם של בני אהרן, אף שלכאורה הטעמים אינם קשורים אחד לשני. **אבא חנין אומר שהסיבה היא: "לפי שלא נשאו נשים"**. לכאורה זה סותר את הפסוק עצמו שכתוב שמתו בגלל האש זרה, כאמור.

מאמר חז"ל נוסף (שם) נותן טעם אחר: **"על שנכנסו שתויי יין לעזרה"**. ולכן מיד לאחר פטירתם נאמר בתורה **"יין וְשֵׁכָר אֶל תִּשְׁתְּ אֹתָהּ וּבְיַיִן אֶתְּךָ בְּבִאָכֶם אֶל אֶהֱל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ"** (ויקרא י' ט') - ללמדנו שבזה חטאו נדב ואביהוא.

מאמר חז"ל נוסף (שם) נותן טעם אחר: **"על שהיו מחוסרי בגדים"** - שהקטירו ללא המעיל שהוא חלק מבגדי הכהונה.

מאמר חז"ל נוסף (יומא גג.) מציין שפטירתם של בני אהרן היתה **"על שהורו הלכה בפני משה רבן"**.

ולסיום, עוד טעם מצינו בדברי חז"ל (סנהדרין נב.), שמלבד שצריך להבין את הקשר שלו לשאר הטעמים, יש מקום להתפלא עליו בעצמו, וכך מובא בגמרא:

"וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן אמר לו נדב לאביהוא אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור". - פלא פלאים, צריך להבין כיצד שני גדולי עולם, בדרגה שלהם, היתה עליהם טענה כזאת חמורה שהמיתנו למיתנתן של משה ואהרן...

לסיכום, מצאנו שכל הטעמים שצינו לנו חז"ל אינם קשורים לפסוק וגם אינם קשורים אחד בשני. בעזרת ה' ניתן טעם בדברים כדי שניקח לעצמנו מהיהלומים שטמנו לנו חז"ל בדבריהם הקדושים.

אך לפני כן נעמוד על צורת הפטירה של "נדב ואביהוא" - כיצד היא היתה?

דוסתאי אומר שני חוטין של אש יצאו מבית קודש הקדשים ונחלקו לארבע ונכנסו שנים בחוטמו של זה ושנים בחוטמו של זה ושרפום". - מדוע היתה מיתתן דווקא דרך האף?

עוד מענין הפטירה של "נדב ואביהוא":

מובא בספר "קונטרס מעשה דרבי אליעזר" בשם הגאון בעל ה"משען מים" שהביא מדרש פליאה שאומר: "בשעה שנכנסו שני פולסי דגורא לחוטמיהן של נדב ואביהוא אמרו מלאכי השרת

אותה, לא מעניין גם מה עבר עליך שבגלל זה אתה לא בשמחה, אבד לך הארנק עם אלף שקל? תהיה בשמחה!!!

איך? תשתה כוס יין, תשמע מוזיקה, העיקר שלאחר מכן תיגש לתפילה או ללימוד עם חיוך ותתפלל בשמחה!!!

לעומתם, משה ואהרן שגם הם אומרים שצריך לעבוד את ה' בשמחה, אבל השמחה אינה כפתור שלוחצים והופ... נהיה שמת. אלא זה תהליך, זו עבודה.

מהו התהליך שבכוחו לחבר אותך אל השמחה? **התהליך הוא הרגש שלך!!!**

על ידי החיבור לרגש שבך אתה מגיע לעבודת ה' בדרך הנכונה!

למשל, לא יודע אם זה קרה לכם, אבל לי זה קורה... שאני קם בבוקר עצבני. מה עליך לדעת כשזה קורה לך? שהיום בורא עולם רוצה שתתקשר ותתחבר אליו דרך העצבים שיש לך.

קמת בבוקר עם תאוות? מרגיש שאתה רוצה לבלוע עכשיו מנה פלאפל עם עמבה על הבוקר, עוד לא התפללת אפילו... מה זה אומר? שהיום בורא עולם שלח לך חֶבֶל מיוחד שדרכו הוא רוצה שתתקשר אליו, איך קוראים לחבל הזה? תאוות.

קמת בבוקר עם פחדים... שמעת שעלולה לפרוץ מלחמת עולם בין רוסיה לארצות הברית? היום, הפחד - הוא הרגש שאיתו אתה צריך לעבוד את ה', להתחבר אליו דרך הפחד. **רבתי זה יסוד ענק!!!**

איך לעבוד את ה' בפחד? על ידי שתמצא אותו בתוך הפחד - "אבא תזכה אותי להבין שאתה נמצא בתוך הפחד הזה, הפחד הזה הוא לבוש למידות שלך, ובגלל שאני מציאות גשמית אינך רוצה להתגלות אצלי ישירות במידת היראה הרוחנית ולכן אתה בא אלי עם 'קפסולה', ולכן, אבא תזכה אותי ללמוד מהפחד שיש לי עכשיו שכך אזכה לפחד ממך".

מה קורה ברגע שהאדם זכה והעלה את הפחד שהיה לו לפחד ה'? נגרמת שמחה גדולה בשמים - הבן מצא את אבא. איפה? בתאוות, בפחדים, בכעס, ומכך נגרמת שמחה גדולה בשמים ומשמים שולחים לך לטעום את השמחה הגדולה שגרמת וזה מביא אותך לשמחה.

זה התהליך עליו דיברו משה ואהרן!!!

לא מזמן היה מבצע שנקרא מבצע "צוק איתן". אזעקות... כולם רצים לחדר מדרגות או למקלטים.

לקב"ה "והלא קרעת להם את היסוד?" השיבו שרפי קודש: **"השיבנו ה' אליך ונשובה"**. ממש פלא פלאים מה ענו שרפי הקודש בתשובתם.

חלק מהשאלות האלה מובאות גם בספר "שמח משה" על התורה. בעזרת ה' אנחנו רוצים להסביר על-פי "דרך הבעל שם טוב" מה היה שם שיכול ללמד אותנו?

כולנו יודעים שבעבודת ה' יש תנאי בסיסי: **"עֲבֹדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹר לִפְנֵי בְּרִנָּה"** (תהילים ק'). המושג 'שמחה' בעבודת ה' הוא מושג חשוב, יסודי ובסיסי.

איך מגיעים לשמחה?

בשאלה זאת נחלקו מצד אחד משה ואהרן, ומצד שני נדב ואביהוא.

'נדב ואביהוא' טענו:

אתה צריך להיות בשמחה, לא מעניין מאיפה תביא

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

בחסות
מוניות ברדיטשוב
נסיעות בין ערניות בלבד
1700-700-622

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב 24
תל אביב בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

ידעת שיש שכנים... לא רואים אותם כל השנה. אבל האזעקות עשו שהשכנים יפגשו. אתה מחכה לשמוע את הבום... הבניין רועד. **אני באופן אישי הרגשתי פחד**, 'לך תדע איפה הטיל יפול'...

מה היה קורה, אם אחד השכנים היה בא אליך תוך כדי הפחד ואומר לך: "אחי, תהיה בשמחה!" אתה יכול עכשיו להיות בשמחה? אתה רועד מפחד, **אז מה כן עושים?**

"תפוס את הפחד שיש לך וממנו תתחיל את התהליך של ההתקרבות אל ה' - תמצא את ה' בתוך הפחד וכשאתה תמצא את ה' בפחד ותגלה אותו בתוך הפחד - כאשר תבין שהפחד הוא "לבוש" - ה' **יביא לך שמחה על זה שמצאת אותו.**

נדב ואביהוא חלקו על כך ואמרו: עבודת ה' אינה יכולה לקחת כל כך הרבה זמן. אתה צריך את השמחה עכשיו! אל תחכה לכל התהליך, פשוט תייצר שמחה ממה שיש בידך ותתקדם למשימה הבאה...

"נדב ואביהוא הקריבו את זרה - "מהי האש הזרה? ששתו יין, והשמחה שלהם מהיין (שעליו נאמר "ויין ישמח ללב אנוש") היתה זרה! - היא לא היתה כמו האש של המזבח שהיתה יורדת מהשמים על המזבח, אלא הם **עבדו לייצר את עצמם**. ואיך? על ידי שתיית היין.

יהודי צריך להתחבר לאש שה' מביא לנו!!! פעם ה' מביא לך 'אש של פחד' פעם הוא מביא לך 'אש של כעס', פעם הוא מביא לך 'אש של תאוות'. תפקידך לראות מה עכשיו ה' מסובב לי, איזה רגש עכשיו יש לי, ומהרגש הזה ששורה בך - תתחבר לקדושה. ה' **הוא המוביל אותנו אליו!**

אחי ורעיי - אלו עניינים של יום-יום. איך אתה מתחבר אל ה' ואיך אתה עובד אותו ומה אתה עושה.

באחד השבתות פרצה שריפה ברחוב שלי, הילדים שלי ראו את כל הבהלה והלחץ שהיה שם, במשך שלושה לילות ילדי לא הצליחו להרדם מה'פחד ממה שהם ראו'. מה עכשיו אתה אומר לילדים? "די, תפסיק תהיה ילד גדול, תהיה גבר". אם ככה - לימדת אותו **להדחיק את הפחד ותו לא.**

בעקבות שזכינו לדרך הבעש"ט אמרתי לילדים שלי: "תגידו אחרי - 'אבא תזכה אותי ללמוד מהפחד שיש לי מהאש, שכך אזכה לפחד ממך'". שוב ושוב ושוב עד שנרדמו ככה שלושה לילות, אחרי שלושה לילות נגמר. מה הרווחתי מאותם שלושה לילות של נדודי שינה? **שהפחד הזה נהיה אצלם לפחד ה', הילדים שלי זכו מכך לויטמין של יראת שמים.**

נדב ואביהוא מתו כי לא נשאו נשים. אתם יודעים מה זה נשים? אישה זה רגש. נדב ואביהוא לא הסכימו להתחבר לרגש ומשם לעלות אל ה', הם רצו לגשת ישירות.

לכן אומרים חז"ל שנכנסו מחוסרי בגדים. הבגד הוא הלבוש של המידות כמו שביארנו, והרגש הוא הלבוש של עבודת ה', ואת זאת הם לא רצו לקבל.

ולכן זה נקרא **שהורו הלכה בפני משה רבם**. כי משה רבינו אמר שדרך החבל שה' שולח לך - תעבוד אותו, ואילו הם הביאו 'אש זרה' אשר לא ציווה אותם.

הכל בעצם מקופל בפסוק של הפרשה שלנו: "אחרי מות שני בני אהרן - בקרבם לפני ה' וימותו. כל מה שהם עשו זה, שהתקרבו מהר מידי ודילגו ישר למידת השמחה.

לפי זה נבאר את דברי חז"ל הפלאיים שרואים מהם שנדב ואביהוא חיכו לפטירת משה ואהרן.

לשון הגמרא: "וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן אמר לו נדב ואביהוא אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור". כתוב כאן שלכל אחד היה **מהלך** בעבודת השמחה. המהלך של משה ואהרן היה, שכדי להגיע לשמחה, קודם כל, תתחבר לרגש הנוכחי שלך פחד, כעס, צער, תאוות ותמצא את ה'. או על ידי שתעלה אותו לקדושה או על ידי שתכיר את שפלותך. משם תזכה להמשיך לעלות מעלה מעלה בסולם העולה בית א-ל.

ואילו ה'**מהלכין**' של נדב ואביהוא היה מהלך אחר. אם אתה צריך עכשיו להיות שמח - תייצר את זה. **זה נקרא 'להנהיג את הדור' - ההנהגה בין האדם לעצמו.**

"והיו אומרים מתי ימותו שני זקנים הללו". זקן זה אדם שצריך תמיכה, שצריך שיעזרו לו, שיאכילו אותו, שיתמכו בו. משה ואהרן אומרים שאדם מצד עצמו אין לו יכולת והוא צריך שבורא עולם יביא לו את זה. והם חיכו להוכיח אחרת.

כיצד היתה מיתנת?

שני חוטים של אש יצאו מהמזבח ונכנסו להם דרך אפס. מדוע דווקא דרך האף? האף מסמל **כעס** - חרון אף. ואיך מגיעים לשמחה? **דווקא דרך הכעס!** אם בא לך ניסיון של כעס ובמקום ליפול אתה זוכה לשתוק - מה קורה לכל האש של הכעס? **היא נהפכת אצלך לשמחה.**

אמא ששומעת את השיעורים סיפרה לי: ערב אחד היא עם הילדים במטבח מכינים יחד לחמניות וכו' , כל המטבח מלוכלך מטבע הדברים, והנה בעלה נכנס... ראה את כל הבלגן ופתח את הפה שלו ליד כולם... נקצר ברשותכם... היא מספרת, שמתוך הכעס שלה היא כבר מזגה כוס מים במטרה 'לשטוף' את הבעל. **תוך כדי שהכוס מתמלאת היא נזכרה בשיעורים של דרך הבעל שם טוב** - 'זה לא הוא, זה ה' קורא לך'. בינתיים היא הספיקה להירגע, ואז במקום לשפוך את המים על הבעל, היא הרימה

את הכוס ואמרה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו" - ושתתה. **מספרת אותה אשה צדקנית שאי אפשר לתאר את השמחה והעונג שהיא הרגישה באותה שעה.**

ה' המית את נדב ואביהוא על ידי שהוא שולח להם אש **דרך האף**, ללמד אותנו: לשמחה מגיעים דרך האף - דרך העבודה על רגש הכעס ועל מידות נוספות. **רק דרך הסיבות.** לא מגיעים ישר אל הקדוש ברוך הוא. אתה צריך קודם כל לעבוד על הכעס, על התאוה, על אותו רגש שבא לך.

אומר ה'**מדרש פליאה** "בזמן שנכנסה האש לתוך חוטמם של נדב ואביהוא פתחו שרפי מעלה ואמרו "השיבנו ה' אליך ונשובה". תראו עד כמה הדברים נפלאים. נדב ואביהוא טענו "אני לבד יכול להתקרב אל ה'". אבל בפטירה שלהם מתגלה שלא כן! אתה לא יכול לבד, אתה צריך את הבורא עולם שיקרב אותך "השיבנו ה' אליך" - רק הבורא עולם מייצר שמחה אמיתית, יראת שמים אמיתית, אהבת ה' אמיתית, אהבת ישראל, הוא נותן לך את הכלים איך להתקרב אליו. ואז "ונשובה".

מה שלמדנו היום זה לא תאוריה, זה מעשי לחיים! יש היום שיטות טיפול לאנשים שסובלים למשל מחוסר ביטחון עצמי. לא מעיזים לעלות 'שליח ציבור', לומר דבר תורה, אפילו לעשות רשיון הם מפחדים... כל דבר מלחיץ אותם! מה אומרים להם המטפלים? תעשו "תרגיל רֶאִי" - מה זה אומר? מעמידים אותך מול הראי... קודם כל תחייך! תגיד לעצמך - 'אני יפה תואר', 'אני חתיך', 'אני כל יכול' 'אני מסוגל' **אני ואני ואני ואני...**

שלב שני, תשנן שוב ושוב, 'אני לא מפחד', 'יש לי ביטחון' ואז יהיה לך ביטחון. **רבתי זה לא מצחיק!** יש דברים **כאלה**... זה בדיוק מה שדיברנו עכשיו, זה לא הדרך של היהדות. דוד המלך אמר: "קנה אֶל ה' חֶזֶק וְיִצְמַח לְבָבְךָ וְקָנָה אֶל ה'" (תהלים כז) התפקיד של היהודי הוא **לקוות**, אבל מי זה שמחזק אותך? רק ה' !!!

יהי רצון שבעזרת ה' נזכה כולנו ל"השיבנו ה' אליך ונשובה". **אמן כן יהי רצון.**

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שיי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל

אחרי מות... קדושים אמור!

קראתי שאחרי 'המאה ועשרים' שלנו כשהנשמה עולה לשמים, לוקחים ממנה את הזיכרון שהיא זאת היא. (הנשמה שוכחת את שמה) (מראים לה את הסרט של החיים שהיא עברה... ואז מבקשים מהנשמה לשפוט את האדם שמופיע בסרט. והיא לא יודעת שמדובר בעצמה... למעשה הנשמה בעצמה חורצת את גורלה!

האם היא תזכה לדין או לרחמים?
תלוי באדם בעולם הזה לפני שעלה לשמים. אם הוא הרגיל את עצמו לחמול לדון כל אדם לכף זכות ולרחמים או להיות קפדן ולדון לכף חובה.
למה זה מוכר לי?

אחה זה מה שעשה נתן הנביא לדוד המלך עם המשל "כבשת הרש" בתקריט עם בת שבע... הוא נתן לו סיפור על אדם עשיר עם מלא כבשים ועל אדם עני עם כבשה אחת. וכשבא לעשיר אורח, ורצה לכבדו במאכל, הוא לקח את הכבשה של העני (שהייתה כל רכושו) ושחט לכבוד האורח.
"מה דינו?", שאל נתן הנביא את דוד המלך, ודוד המלך לא ידע שהוא למעשה חורץ את הדין של עצמו, השיב: "בן מוות האיש".

אז אמר לו נתן המלך: "אתה האיש", והוכיח לו את טעותו על ידי כך שהוא עצמו דן את מעשהו. למעשה אתה מחליט איך ינהגו עמך משמים.

המשנה בסוטה אומרת: "במדיה שאדם מודד, בה מודדין לו" (פרק א', משנה ז'), כלומר בשמים נוהגים עמו כפי שאנו עצמנו נוהגים עם אחרים, מידה כנגד מידה. מאז שבנתתי את זה נכנס בי פחד גדול מאוד! איך אדון את עצמי לכף זכות ואני לא יודעת שאני זה אני! **איך להתאמן על זה?**

אני יכולה ללמוד תורה כל היום, לעשות מצוות מהבוקר עד הערב ולהיות מאוד קפדנית עם כולם! אוי למי שלא יראה או ישמע או יעשה כמוני! מעודף הצדקנות שלי - כי אני הכי יודעת והכי צודקת והכי יהודיה והכי בתשובה והכי הכי הכי... שאני הכי הולכת לדון את עצמי לכף חובה! **בדוק!**
אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי.

הסתכלתי לשמים הפעם ביראה אמיתית וצעקתי מאין יבוא עזרי?

(שמעתי מרב אושר שאמר שהיצר הרע בורח כאשר היהודי צועק לאבא שבשמים... זה מבריא אותנו. אז בהתבודדות אני צועקת לאבא והיצר הרע בורח)
-אשת חיל למה את רועדת ושינך נוקשות?
- כבוד הרב אני מפחדת ממש!

- על מה ולמה?
- על יום הדין אחרי 120 שבו אשפוט את עצמי, איך אוכל לצאת מזה? איך אוכל לשפוט את עצמי לזכות? **איך אתאמן על זה?**

- אשת חיל זה העיקר של לימוד דרך הבעל שם טוב

- **העיקר?** איך? אז אני מוגנת? אני בדרך הבעל שם טוב!

- הבעל שם טוב הקדוש דאג לכל היהודים!

- מי שהולך בדרך הבעל שם טוב מוגן מיום הדין.

- תסביר לי בבקשה איך?

- תדמיני את עצמך יושבת מול סרט של בת אדם שאת לא מכירה.

- עכשיו בסרט את רואה שהאישה כעסנית והיא צרחה על ילדיה... ממש יצאה מהכלים (יש לי מצלמה נסתרת בבית? איך הרב יודע שכך נהגתי...)

כעשיו אשת חיל את מאומנת בדרך הבעל שם טוב, אנה תשפטי אותה.

- "כבוד הרב אם השם מראה לי את הכעס שלה סימן שגם אני כעסנית. למעשה היא זאת אני ואני זאת היא! היא כעסנית ואני לא יותר טובה ממנה.

-אשת חיל, מצוין. כעת תמשיכי, לפי דרך הבעל שם טוב - מה אנחנו לומדים?

-אז אגיד תודה להשם... אבא שבשמים תודה שאתה מראה לי את עצמי בלי הרחמים שלך!

ואוו נכון זה בעצם מרגיל אותי לראות בכל אדם את עצמי!

-נפלא! אל תעצרי שם תמשיכי לפסק הדין בבקשה

-מתחיל להישמע מעניין, "אבא שבשמים בבקשה כמו שריחמת עלי וזה לא בא לידי ביטוי חיצוני, אנה רחם גם על האישה הכעסנית הזאת!"

-כל הכבוד אשת חיל! פסקת לה ש-מה?

-**רחמים!!!!!! יש! כבוד הרב, תודה רבה!**

-מעכשיו זה רק להתאמן... אמונה זה להתאמן כמו שאסתר אומנה על ידי מרדכי... כל אחד צריך להתאמן - להסתכל על האחר בעיניים של ענוה.

הלוואי שנכניס טוב טוב לראש: אנחנו לא יותר טובים מאף אחד! אנחנו לא מנהלים את העולם.

וכשאנחנו נכניס גאוה לליבנו השם עוזב אותנו בכדי שנתעורר הוא נותן לנו מראה נכונה ומדוייקת. ואז השם קורא לנו כך:

היי ילדי האהובים תתעוררו... אתם רואים את העובר עבירה הזאת? כך אתם נראים בלי הרחמים שלי, אז אנא תורידו את הגאוה אני רוצה לחזור לשכון אצלכם וכי אין אני והוא (הגאוה) יכולים לדור בכפיפה אחת.

בורא עולם אני נושאת תפילה לכל העם היקר והקדוש שלי ועלי שתפתח את ליבנו לשמוע את שיעורי הבעל שם טוב ותביא את המשיח ברחמים גדולים! ואמרו אמן.

למדור הילדים, שלום.

שמי בתיה ואני בת שבע. יש לי אחות בת שנתים שקל הזמן לוקחת לי את המשחקים. לדגמא, קנו לי מתנה ליום ההולדת דבי ובכל פעם שאני רוצה לשחק בו היא חוטפת לי ולא נותנת לי לשחק. וככה זה גם עם חפצים אחרים שיש לי. כמעט תמיד אני מותרת לה בגלל שהיא בוכה אם אני לא מביאה לה. מה עלי לעשות?

תשובה:

בתיה היקרה, תודה על שאלתך. את שואלת שאלה מציגת. אני רוצה לשבח אותך על כך שאת מותרת לאחותך כי כל פעם שאת נותנת לאחותך את המשחקים שלך - השם יתן לך עוד ועוד צעצועים ומשחקים. זכרי, פשהיד פתוחה לתת היא גם פתוחה לקבל מבואר עולם. ובקרה שאת נותנת לאחר, את תקבלי פרוגונים מהשם. השם נתן לך את הדבי והוא בוחן אותך אם תפרגני אתו לזולת וככל שתפרגני לזולת הוא יתן לך עוד ועוד צעצועים ועל אחת כמה וכמה כשאת באמצע משחק ואחותך חוטפת לך אותו אכל את מותרת לה - את תקבלי כפל כפלים. ודבר נוסף, כשאת תתרי והשם יראה שאת מותרת לאחותך אז אחותך פחות ופחות תחטוף לך את המשחקים כי השם כבר לא ישלח אותה אליך.

ברכה והצלחה.

לכבוד מדור הילדים.

שמי יונתן (שם בדוי) ואני בן 12. יש לי אח מתוק וחקם והוא בן 8. הוא אוהב אותי ואני אוהב אותו. רק שקל פעם אנחנו מוצאים את עצמנו במריבה ולפעמים ממש עצובה. בדרך כלל המריבה היא בגלל שהיא מתחיל אתי ואני מאד רוצה שהיא יפסיק כי באמת אני לא מעונין במריבה, אף מה שקורה בסוף שנהיית מריבה גדולה יותר. תמיד בסוף יש לי רגשות אשם למה הייתי צריך להכניס לזה ואגלה לך סוד: גם לי יש יצר הרע והוא גם מתערב במריבה...

תשובה:

יונתן המתוק, שלום. אתה שואל שאלה מעניינת וחשובה. תודה רבה על שאלתך. אני מציעה לך שכשמתחילה מריבה - לא להגיב ולגלות אפוק. אם אתה רוצה שאחייך מתחיל אתך - לך בהכנעה כי אנחנו לא נכנעים לבני אדם אלא רק לקב"ה! ולפעמים השם שולח לנו נסיונות לראות עד כמה גלה בהכנעה אליו, לכן השם שולח לך את אחייך כי הוא רוצה שתגלה אפוק ותהיה בהכנעה אליו. יונתן היקר, מאד חשובה פאן נקדת ההתחלה אפלו אם תדחה את המריבה בדקה, שתיים אתה תרויח יהלומים מהשם. ברכה והצלחה.

ליאת בן שאנו, מטפלת רגשית על פי דרך הבעש"ט 052-5732470.

יתגדל ויתקדש שמיה רבא

עובדה: הפצת גליונות דרך הבעש"ט ישועות בשטח!!!

